

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. София , 12.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Елизабет Петрова
Членове:	Катерина Рачева Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20201000503372 по описа за 2020 година

при участието на секретар Тания Вълчева, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано е по въззивна жалба от С.П. Д., подадена чрез законния му представител П. С. Д., ищец в първоинстанционното производство срещу решение 5232 от 02.09.2020 г. на Софийски градски съд по гр.д. 5100/2018 г., I гражданско отделение, 16 състав в частта, в която е отхвърлен искът с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди във връзка с ПТП от 20.06.2017 г. за разликата между присъдените 21 000 лева и претендирани 50 000 лева обезщетение ведно със законната лихва от деня на ПТП до окончателното изплащане.

Поддържа се, че обезщетението е занижено предвид установените увреждания: травматичен шок, контузия на главата с разкъсно-контузна рана на веждата и горния клепач вдясно и разкъсно-контузна рана под брадичката вляво; счупване на дясната бедрена кост в средната ѝ част, както и крехката седемгодишна възраст на пострадалия. Наред с това, възражението за принос на пострадалия за настъпване на вредите е недоказано. На следващо място, искът за законна лихва следва да се уважи от деня на пътния инцидент.

Подаден е отговор на въззивната жалба от страна на ответното застрахователно дружество „Бул инс“ АД, в който жалбата се оспорва.

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

От настоящата инстанция не са събирани нови доказателства.

При извършената служебна проверка на основание чл.269 от ГПК, съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от законен състав на родово компетентния съд, в

изискуемата от закона форма, по допустим иск, предявен от и срещу процесуално легитимирани страни с правно основание чл. 432 от КЗ.

Пред въззивната инстанция не е спорно, че към датата на ПТП ответникът е имал качеството на застраховател на гражданската отговорност на делинквента, както и наличието на елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане. Не е спорно, че ищецът е пострадал като пътник в автомобил при сблъсък с насрещно движещ се автомобил на 20.06.2017 г. Спорно пред въззивната инстанция е справедливото обезщетение за неимуществени вреди, както и налице ли е принос за настъпване на вредите от страна на пострадалия поради непоставяне на предпазен колан или детско столче.

От представената по делото епикриза и изслушаната от СГС комплексна СМАТЕ се установяват следните увреждания: травматичен шок; контузия на главата с разкъсно - контузна рана на веждата и горния клепач вдясно и разкъсно-контузна рана под брадичката вляво; счупване на дясната бедрена кост в средната ѝ част. Поради състоянието на травматичен шок е откаран по спешност в спешно отделение в МБАЛ „Д-р И. С.“ Сливен и приет за постоянно наблюдение и лечение в отделение по анестезиология и интензивно лечение, а кракът му – поставен на директна екстензия. След тридневен престой е преместен в отделението по ортопедия и травматология, където му е направена операция с кръвна репозиция и е поставена метална остеосинтеза. Изписан е с тугорна шина на крака с препоръка за носене около две седмици. Прекарал е около три месеца предимно на легло и се наложило придвижването му с помощни средства, без да стъпва на крайника за период около пет месеца, след което започнал постепенно натоварване. След края на десетия месец от операцията е започнал да стъпва без куцане и да натоварва напълно крайника. При преглед вещото лице е констатирало стар раневи цикатрикс на дясната вежда и горен клепач с дължина 3,5 см. и от лявата страна на брадичката с дължина 1,5 см., както и оперативен цикатрикс от латерален достъп до дясната бедрена кост с дължина 21 см., зараснал първично. Функцията и мускулатура на крайника са напълно възстановени, като предстои повторна операция за отстраняване на поставените в крака метални импланти. В острия период ищецът е търпял много силни болки в резултат на разкъсването на периоста, патологичната подвижност на костните краища и заедно с кръвозагубата са довели до травматичен шок. Болки е изпитвал след приложената му оперативна интервенция, както и по време на рехабилитационния период. Предстои му повторна операция за отстраняване на металните импланти.

Според показанията на свидетеля Я. П., близък приятел на бащата на ищеца, след ПТП Стефан бил стресиран и уплашен, прекарал 10-15 дни в болница, а след това 3-4 месеца не могъл да се изправя. Към момента се оплаква от болки, леко накуцва, не може да спортува и има белези на дясното око и крак. Изпитва притеснения от приятелите си, тъй като не може да играе с тях и се срамува да носи къси панталони и да ходи на плаж заради белега си на крака.

Съдът кредитира показанията, тъй като са житейски логични и в синхрон с медицинските заключения.

На обезщетение подлежат установените травми, възстановителния период от десет месеца, болките преди и след операцията, както и по време на рехабилитационния период. Следва да се отчете възрастта на пострадалия – дете на 8 години и трудното приемане на тази възраст на различията във външния вид, резултат на белези и рани, както и необходимостта да е на легло през първите три месеца, а после да не натоварва крака си в продължение на десет месеца. От значение е и предстоящата операция, при която по необходимост има болничен престой и възстановителен период, макар и по-кратки.

От значение са и конкретните икономически условия, отразени в лимитите на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетението момент – 20.06.2017 г., когато е настъпило произшествието. При определяне на обезщетението следва да се вземе предвид и съдебната практика по сходни случаи, като размерът му се определи на 35 000 (тридесет и пет хиляди) лева. Ето защо, частично основателни са оплакванията за занижен размер на обезщетението.

По повод възражението на ответника за принос на пътника поради непоставяне на предпазен колан или детско столче въззивният съд излага следните съображения. Според заключението на неоспорената КСМАТЕ при правилно закопчани триточкови колани и колани на детското столче, ще се ограничат движенията на пътника напред и ще го задържат на мястото му, като го предпазят от удари в интериора пред мястото, където седи. За пътника на задното ляво място, където се е возил ищецът, тези колани ще го задържат да не излита и наляво. Контузията на главата с получените рани и счупването на дясната бедрена кост в средната ѝ част са настъпили в резултат на удар във вътрешните части на купето, а според вещите лица пострадалият се е возил без поставен предпазен колан. В съдебно заседание при изслушването си вещото лице М. казва, че при правилно поставен колан травмата на главата и бедрото са могли да се ограничат като интензитет на удара, но не може да се заключи категорично дали е щяло да се получи счупване. Предвид силния удар, който е настъпил между автомобилите, при правилно поставен колан е било възможно да се получат други увреждания от ищеца. При тези данни неоснователни са оплакванията, че възражението не е доказано. От една страна вещите лица са категорични, че е бил без колан, от друга страна според вещото лице медик и травмата в главата, и травмата в крака са щели да бъдат по-слаби. Ето защо, поради нарушение на чл. 137б и ч. чл. 137в ЗДвП е налице противоправност в пряка връзка с получените увреждания и следва да се приложи чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Като съпостави причината за настъпване на ПТП, която е по вина на застрахования водач, загубил управлението над лекия автомобил при движение с превишена скорост и блъснал автомобила, в който се е возил ищецът, както ли липсата на категоричност дали би се получило счупване на крака, съдът намира, че процентът на съпричиняване от страна на С.Д. е 20%. Частично основателни са оплакванията за завишен размер на приноса.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в отхвърлителната си част до 28 000 (двадесет и осем хиляди) лева, като вместо него в полза на ищеца бъдат присъдени още 7 000 (седем хиляди) лева обезщетение за неимуществени вреди.

По повод оплакванията в частта относно законната лихва съдът, като съобрази практиката на ВКС, обективизирана в решение № 128 от 04.02.2020 г.по т.д. 2466/ 2018 г., I т.о., настоящият състав намира въззивните оплаквания срещу приетата начална дата на законната за частично основателни. За периода от деня на инцидента до предявяване на претенцията пред застрахователя обезщетението за забава върху обезщетението за претърпените вреди се дължи от делинквента на основание чл. 86 ЗЗД, но не се покрива от застрахователното обезщетение, дължимо от застрахователя на основание застрахователния договор. Следователно прекият иск по чл.432, ал.1 КЗ за заплащане от застрахователя на обезщетение за забава за периода от 20.06.2017 г. до 21.07.2017 г. е неоснователен и решението на първата инстанция е правилно в тази част. На основание чл.493, ал.1, т.5 КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, а след изтичане на срока по чл.496, ал.1 КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя, дължи законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава. Решението следва да бъде отменено

относно лихвата от 21.07.2017 г. до 23.08.2017 г. Допълнителното обезщетение от 7000 лева следва да бъде присъдено от 21.07.2017 г. до окончателното плащане.

С оглед променения изход на спора следва да се променят разноските за първата инстанция и да се присъдят разноски за настоящата инстанция. Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СГС допълнително 329 лева държавна такса и разноски на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК. Решението следва да бъде отменено в частта, в която ищецът е осъден да заплати на ответника разноски за първата инстанция над 1383 лева. В полза на адв. К. Т., представлявала ищеца пред СГС, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв следва да се присъди допълнително адвокатско възнаграждение от 284,20 лева за първата инстанция, а на адв. М. Д. Д., представлявала ищеца пред САС, следва да се присъди възнаграждение за въззивната инстанция от 337 лева (1400x7000/29000). По повод разноските, претендирани от ответника по жалбата, съдът намира възражението за прекомерност на адвокатския хонорар от 2000 лв. без ДДС за основателно. Предвид проведеното единствено заседание и липсата на нови доказателства пред настоящата инстанция, адвокатският хонорар следва да е в размер на минимума от 1400 лева за материален интерес от 29 000 лева, а с ДДС – 1680 лева. Отхвърлената част от жалбата обуславя осъждане на въззивния жалбоподател да заплати разноски от 1274 лева на ответника по жалбата. Застрахователят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на САС държавна такса от 140 лева върху уважената част от жалбата на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5232 от 02.09.2020 г. на Софийски градски съд по гр.д. 5100/2018 г., I гражданско отделение, 16 състав в следните части:

- в която искът на С.П. Д., предявен чрез законния му представител П. С. Д., за обезщетение за неимуществени вреди във връзка с ПТП от 20.06.2017 г. ведно със законната лихва от 21.07.2017 г. е отхвърлен за разликата между присъдените 21 000 лева и дължимите 28 000 лева,
- в която искът за законна лихва върху присъдената сума от 21 000 лева е отхвърлен за периода от 21.07.2017 г. до 23.08.2017 г.
- в която С.П. Д. е осъден да заплати на ЗД „Бул инс“ АД разноски над 1383 лева

и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 7106211970 на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД да заплати на С.П. Д., ЕГН *****, чрез законния му представител П. С. Д. ЕГН ***** допълнително 7000 (седем хиляди) лева обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 20.06.2017 г. ведно със законната лихва от 21.07.2017 г. до плащането.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 7106211970 на основание чл.493, ал.1, т.5 КЗ и чл. 86 ЗЗД да заплати на С.П. Д., чрез законния му представител П. С. Д. законната лихва върху сумата от 21 000 (двадесет и една хиляди) лева за периода от 21.07.2017 г. до 23.08.2017 г.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 831830482 да заплати на основание чл. 78, ал. 6 от

ГПК 329 лева държавна такса и разноски по сметка на Софийски градски съд и 140 лева държавна такса по сметка на Софийски апелативен съд.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 831830482 на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв да заплати адвокатски хонорар за първата инстанция на адв. К. Т., адвокат от Софийска адвокатска колегия в размер на 284,20 лева.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 831830482 на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв да заплати адвокатски хонорар за въззивната инстанция М. Д. Д., адвокат от Софийска адвокатска колегия в размер на 337 лева.

ОСЪЖДА С.П. Д., ЕГН *****, чрез законния му представител П. С. Д. ЕГН *****, да заплати на ЗД „Бул инс“ АД ЕИК 831830482 на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски от 1274 лева за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____